

Правління Національного банку України
ПОСТАНОВА

Київ

Про затвердження Положення про вимоги до
додаткового звіту суб'єкта аудиторської діяльності
щодо страховика та порядку його подання та
внесення змін до постанови Правління
Національного банку України від 29 грудня 2023
року №199

Відповідно до статей 7, 15, 55¹, 56, 61 Закону України “Про Національний банк України”, статей 17, 21 Закону України “Про фінансові послуги та фінансові компанії”, статей 49, 114 Закону України “Про страхування”, статті 14 Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність” з метою встановлення вимог до додаткового звіту суб'єкта аудиторської діяльності щодо страховика Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Положення про вимоги до додаткового звіту суб'єкта аудиторської діяльності щодо страховика та порядку його подання (далі – Положення), що додається.

2. Пункт 5 додатка 5 до постанови Правління Національного банку України від 29 грудня 2023 року №199 “Про затвердження Положення про авторизацію надавачів фінансових послуг та умови здійснення ними діяльності з надання фінансових послуг” доповнити новим абзацом такого змісту:

“Пункт 5 додатка 5 до постанови Правління Національного банку України “Про затвердження Положення про авторизацію надавачів фінансових послуг та умови здійснення ними діяльності з надання фінансових послуг” не застосовується до звіту про надання впевненості щодо річних звітних даних (даних звітності) за 2023 рік страховиків.”.

3. Підпункт 5 пункту 743 глави 66 розділу X Положення про авторизацію надавачів фінансових послуг та умови здійснення ними діяльності з надання фінансових послуг, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 29 грудня 2023 року № 199, викласти в такій редакції:

“5) призначення суб’єкта аудиторської діяльності, який надаватиме послуги з обов’язкового аудиту фінансової звітності страховика (для страховиків):

письмове повідомлення із зазначенням даних про суб’єкта аудиторської діяльності, наведених у пунктах 1–4 частини третьої статті 21 Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”, за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку.”.

4. Страховик з метою складення додаткового звіту суб’єкта аудиторської діяльності щодо страховика за 2023 рік зобов’язаний до 15 лютого 2024 року призначити суб’єкта аудиторської діяльності, який має право проводити обов’язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, шляхом:

1) ініціювання внесення змін до договору про надання аудиторських послуг з обов’язкового аудиту щодо надання аудиторських послуг із складення додаткового звіту;

2) укладення іншого договору про надання аудиторських послуг та складення додаткового звіту з суб’єктом аудиторської діяльності, що надає страховику послуги з обов’язкового аудиту фінансової звітності;

3) укладення договору про надання аудиторських послуг із складення додаткового звіту із іншим суб’єктом аудиторської діяльності, який має право проводити обов’язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, ніж суб’єкт аудиторської діяльності, що надає страховику послуги з обов’язкового аудиту фінансової звітності.

5. Страховик зобов’язаний протягом 3 робочих днів після призначення суб’єкта аудиторської діяльності, який надаватиме аудиторські послуги із складення додаткового звіту відповідно до підпункту 3 пункту 4 цієї постанови, надати Національному банку письмове повідомлення із зазначенням даних про суб’єкта аудиторської діяльності, зазначених у пунктах 1–4 частини третьої статті 21 Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”, у довільній формі.

6. Департаменту методології регулювання діяльності небанківських фінансових установ (Сергій Савчук) після офіційного опублікування довести до відома страховиків інформацію про прийняття цієї постанови.

7. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова

Андрій ПИШНИЙ

Інд. 33

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України

Положення про вимоги до додаткового звіту суб'єкта аудиторської діяльності
щодо страховика та порядку його подання

I. Загальні положення

1. Це Положення розроблено відповідно до Законів України “Про Національний банк України”, “Про фінансові послуги та фінансові компанії”, “Про страхування” (далі – Закон про страхування), “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність” (далі – Закон про аудит) з метою впровадження вимог щодо забезпечення платоспроможності страховика.

2. Терміни та скорочення, що використовуються в цьому Положенні, вживаються в таких значеннях:

1) додатковий звіт – звіт, складений суб'єктом аудиторської діяльності щодо страховика за результатами надання інших аудиторських послуг, крім обов'язкового аудиту фінансової звітності та огляду проміжної фінансової інформації, складений відповідно до вимог цього Положення, Закону про аудит та Міжнародного стандарту аудиту 805 “Особливі положення щодо аудитів окремих фінансових звітів та окремих елементів, рахунків або статей фінансового звіту”;

2) звіт суб'єкта оціночної діяльності – звіт про оцінку майна, складений відповідно до Закону України “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні”;

3) звітна дата – 31 грудня 2023 року;

4) звітний рік – звітний період для складання страховиком фінансової звітності (календарний рік), яка підлягає обов'язковому аудиту – 2023 рік;

5) МСБО – міжнародні стандарти бухгалтерського обліку;

6) МСБО 8 – Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 8 “Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки”;

7) МСБО 16 – Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 “Основні засоби”;

8) МСБО 40 – Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 40 “Інвестиційна нерухомість”;

9) МСФЗ – міжнародні стандарти фінансової звітності;

10) МСФЗ 5 - Міжнародний стандарт фінансової звітності 5 “Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність”;

11) МСФЗ 9 – Міжнародний стандарт фінансової звітності 9 “Фінансові інструменти”;

12) МСФЗ 13 – Міжнародний стандарт фінансової звітності 13 “Оцінка справедливої вартості”.

Термін “значний правочин страховика” вживається в значенні, визначеному в пункті 17 частини першої статті 1 Закону про страхування.

Термін “правочин, щодо вчинення якого є заінтересованість” вживається в значенні, визначеному в статті 107 Закону України “Про акціонерні товариства”.

Інші терміни, які вживаються в цьому Положенні, використовуються в значеннях, визначених законодавством України з питань регулювання ринків фінансових послуг, про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність, Законом про аудит.

3. Це Положення встановлює:

1) вимогу подання додаткового звіту суб’єкта аудиторської діяльності щодо страховика за 2023 рік;

2) вид завдання, за результатами виконання якого надається додатковий звіт суб’єкта аудиторської діяльності щодо страховика за 2023 рік, та вимоги до такого звіту;

3) порядок подання суб’єктом аудиторської діяльності додаткового звіту суб’єкта аудиторської діяльності за 2023 рік до Національного банку.

4. Страховик зобов’язаний забезпечити умови для надання аудиторських послуг, передбачених цим Положенням.

5. Додатковий звіт складається суб'єктом аудиторської діяльності за результатами виконання завдання, що полягає у наданні висновку суб'єктом аудиторської діяльності про підтвердження:

1) права власності страховика на активи, визначені в пункті 7 розділу I цього Положення, що зазначені у фінансовій звітності страховика за звітний рік, з урахуванням вимог, визначених у розділі II цього Положення;

2) достовірності оцінки вартості активів страховика, визначених у пункті 7 розділу I цього Положення, що зазначені у фінансовій звітності страховика за звітний рік, відповідності їх класифікації згідно з вимогами МСФЗ, наявності пов'язаних із такими активами зобов'язань страховика (будь-яких юридичних, контрактних, регуляторних, податкових або інших перешкод та обмежень щодо можливості страховика для їх передавання, користування, продажу або іншого способу відчуження) із урахуванням вимог, визначених у розділі III цього Положення.

6. Завдання, визначене у пункті 5 розділу I цього Положення, виконується щодо активів страховика, що належать до категорій активів страховика, визначених у пункті 7 розділу I цього Положення, якщо відповідна категорія активів складає не менше п'яти відсотків від загальної суми активів страховика відповідно до звіту про фінансовий стан на звітну дату.

Обсяг активів для виконання завдання в межах однієї категорії активів визначається суб'єктом аудиторської діяльності відповідно до вимог міжнародних стандартів аудиту, виходячи з оцінки аудиторського ризику.

7. Виконання завдання та складання додаткового звіту здійснюється щодо таких категорій активів страховика:

- 1) нерухоме майно;
- 2) державні цінні папери;
- 3) акції українських емітентів;
- 4) акції іноземних емітентів;
- 5) корпоративні облігації українських емітентів;

6) облігації іноземних емітентів (включаючи корпоративні облігації, облігації іноземних держав-емітентів);

7) облігації міжнародних фінансових організацій;

8) облігації місцевих позик;

9) грошові кошти та банківські метали на поточних рахунках, на рахунках умовного зберігання (ескроу) та банківські вклади (депозити) у національній та іноземних валютах, банківських металах, а також дебіторська заборгованість за нарахованими відсотками за такими рахунками та вкладками (депозитами);

10) дебіторська заборгованість, яка не є простроченою на звітну дату;

11) залишок коштів у централізованих страхових резервних фондах, що сплачені страховиками до централізованих страхових резервних фондів Моторного (транспортного) страхового бюро України (далі – МТСБУ) відповідно до Закону України “Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів” (далі – Закон про ОСЦПВ).

8. Додатковий звіт за результатами виконання завдання, визначеного у пунктах 5, 6 розділу I цього Положення, обов’язково повинен включати детальний перелік інформації та документів, які були використані суб’єктом аудиторської діяльності щодо кожного окремого активу страховика, визначеного пункті 7 розділу I цього Положення, що був досліджений в межах виконання завдання (окремо для завдання, визначеного у підпункті 1 пункті 5 розділу I цього Положення, та окремо для завдання, визначеного у підпункті 2 пункті 5 розділу I цього Положення), а також опис підходів суб’єкта аудиторської діяльності до вибору активів в межах однієї категорії активів.

9. Суб’єкт аудиторської діяльності зобов’язаний подати до Національного банку додатковий звіт не пізніше 30 червня 2024 року включно.

10. Додатковий звіт складається в електронному вигляді у форматі WORD, EXCEL.

Додатковий звіт підписується кваліфікованим електронним підписом (далі – КЕП) суб’єкта аудиторської діяльності / ключового партнера суб’єкта аудиторської діяльності.

Додатковий звіт, підписаний КЕП особи, визначеної в абзаці другому пункту 10 розділу I цього Положення, має бути упакований у контейнер-архів формату ZIP з розміром до 8 МБ, який надсилається суб’єктом аудиторської діяльності до Національного банку окремим листом на електронну адресу nbu@bank.gov.ua.

Додатковий звіт, обсяг якого перевищує 8 МБ, упаковується у багатотомний контейнер-архів. Кожний том такого архіву надсилається до Національного банку окремим листом на електронну адресу nbu@bank.gov.ua.

II. Підтвердження права власності на актив

11. Підтвердження права власності страховика на активи з переліку, визначеного у пункті 7 розділу I цього Положення, здійснюється на підставі документів, інформації та/або матеріалів, відповідно до законодавства України, включаючи вимоги до оформлення відповідних документів відповідно до розділу II цього Положення.

12. Підтвердженням права власності на актив є наявність таких документів:

1) цивільно-правові угоди, відповідно до яких до страховика переходить право власності на такий актив (включаючи договір купівлі-продажу, ренти, міни, дарування, договір поділу, нотаріально посвідчені копії угод про розподіл спадкового майна, іпотечний договір, спадковий договір, договір про пожертву), укладені в порядку, встановленому законом (у разі, якщо право власності на актив було набуто за такою угодою), документи, що підтверджують факт настання або ненастання відповідної події, з якою цивільно-правова угода пов'язує перехід права власності на актив до страховика або з якими пов'язано набуття чинності такою цивільно-правовою угодою (включаючи акт приймання-передачі земельної ділянки, акт виконання зобов'язань, витяг з Державного реєстру правочинів);

2) документи, що підтверджують здійснення розрахунків у грошовій або в іншій формі (включаючи передачу активів страховика у власність іншій особі) за придбаний актив у повному обсязі чи частково відповідно до цивільно-правової угоди (включаючи платіжні доручення з відповідною відміткою банку), якщо оплата / передача активів страховика передбачена такою угодою;

3) рішення суду щодо визнання за страховиком права власності на актив (якщо право власності на актив перейшло на підставі рішення суду);

4) інші правовстановлюючі та правореєструючі документи на актив [включаючи свідоцтво про право на спадщину, свідоцтво про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів), договір щодо цінних паперів, укладений між страховиком та емітентом чи особою, яка діє від імені цього емітента, якщо страховик є першим власником таких цінних паперів].

13. Підтвердженням права власності страховика на об'єкт нерухомого майна, крім документів, визначених у пункті 12 розділу II цього Положення, є наявність одного з таких документів: витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку, державний акт чи свідоцтво про право власності на землю або інший документ про право власності на об'єкт нерухомого майна відповідно до форми, діючої на момент отримання такого документа.

Додатково можуть братися до уваги технічний паспорт та інші документи за результатами проведення технічної інвентаризації об'єкта нерухомого майна.

14. Підтвердженням права власності страховика на цінні папери, включаючи державні цінні папери, крім документів, визначених у пункті 12 розділу II цього Положення, є наявність таких документів:

1) інформація із системи депозитарного обліку щодо цінних паперів, належних страховику на праві власності, на звітну дату;

2) виписка депозитарної установи про стан рахунку в цінних паперах страховика на звітну дату. Додатково може братися до уваги інформація про таку депозитарну установу.

15. Наявність у страховика грошових коштів та банківських металів на поточних рахунках, на рахунках умовного зберігання (ескроу) та банківські вклади (депозити) у національній та іноземних валютах, банківських металах, крім документів, визначених у пункті 12 розділу II цього Положення, повинна підтверджуватися випискою або листом-підтвердження з банківських рахунків страховика із залишком коштів на звітну дату.

16. Наявність у страховика підстав для визнання дебіторської заборгованості, що не є простроченою на звітну дату та виникла внаслідок розміщення грошових коштів страховика в гарантійних фондах асистанських компаній, крім документів, визначених у пункті 12 розділу II цього Положення, повинна підтверджуватися такими документами:

1) укладені з асистанськими компаніями договори;

2) документи, за якими приймалися рішення про здійснення страхових виплат, документи та реєстри бухгалтерського обліку, що підтверджують нарахування та сплату страхових виплат за рахунок коштів гарантійних фондів асистанських компаній, акти виконаних робіт щодо використання коштів гарантійних фондів асистанських компаній та суми залишків коштів у гарантійних фондах асистанських компаній (якщо договорами з асистанськими

компаніями передбачено порядок використання коштів з метою здійснення страхових виплат);

3) інші документи щодо виконання зобов'язань асистанськими компаніями.

17. Підтвердженням наявності у страховика підстав для визнання дебіторської заборгованості, що є непростроченою на звітну дату, що виникла внаслідок здійснення страхової виплати (страхового відшкодування) за іншого страховика за договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (далі – ОСЦПВ), крім документів, визначених у пункті 12 розділу II цього Положення, можуть бути такі документи, наявні у страховика:

1) документи, за якими приймалися рішення про здійснення страхових виплат (страхових відшкодувань) за договором ОСЦПВ, документи бухгалтерського обліку, що підтверджують нарахування та сплату страхових виплат (страхових відшкодувань);

2) угода між страховиками про пряме врегулювання збитків (вимог) за договорами ОСЦПВ;

3) інші документи щодо виконання зобов'язань між страховиком та іншим страховиком, за якого було здійснено страхове відшкодування за договором ОСЦПВ.

18. Наявність у страховика залишку коштів у централізованих страхових резервних фондах, що сплачені страховиком до централізованих страхових резервних фондів МТСБУ відповідно до Закону про ОСЦПВ, повинна підтверджуватися довідкою МТСБУ станом на звітну дату.

III. Підтвердження достовірності оцінки вартості активу, відповідності класифікації активу за МСФЗ, відсутності або наявності пов'язаних з активом обтяжень та зобов'язань

19. Додатковий звіт для підтвердження достовірності оцінки вартості активів страховика, визначених у пункті 7 розділу I цього Положення, повинен містити висновок щодо достовірності визначення страховиком на звітну дату:

1) балансової вартості об'єктів нерухомого майна страховика, що обліковуються згідно з вимогами МСБО 16 та/або МСБО 40, визначеної

відповідно до встановленої облікової політики страховика моделі оцінки за собівартістю, за переоціненою вартістю або за справедливою вартістю;

2) балансової вартості об'єктів нерухомого майна страховика, що обліковуються згідно з вимогами МСФЗ 5, визначеної відповідно до встановлених обліковою політикою страховика підходів до оцінки непоточних активів (або груп вибуття), утримуваних для продажу;

3) балансової вартості цінних паперів, грошових коштів страховика, включаючи банківські депозити та вклади в банківських металах, дебіторської заборгованості, залишку коштів у централізованих страхових резервних фондах, що сплачені страховиками до централізованих страхових резервних фондів МТСБУ, та інших активів страховика, що обліковуються згідно з вимогами МСФЗ 9 (далі – фінансові активи), визначеної відповідно до встановленої обліковою політикою страховика моделі оцінки фінансових інструментів за амортизованою собівартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід або за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

20. Додатковий звіт для підтвердження на звітну дату достовірності визначеної страховиком балансової вартості, зазначеної в пункті 19 розділу III цього Положення, повинен містити інформацію про:

1) відповідність застосованих страховиком моделей та підходів щодо визначення балансової вартості активів, зазначених в пункті 7 розділу I цього Положення, вимогам МСФЗ;

2) відповідність застосованих страховиком моделей та підходів щодо визначення балансової вартості активів, зазначених в пункті 7 розділу I цього Положення, положенням облікової політики та інших внутрішніх документів страховика, на підставі яких визначено таку балансову вартість;

3) послідовність застосування визначених обліковою політикою та внутрішніми документами страховика моделей та підходів щодо визначення балансової вартості активів, зазначених в пункті 7 розділу I цього Положення, від дати їх первісного визнання до звітної дати;

4) відображення в регістрах бухгалтерського обліку страховика всіх операцій, що мали вплив на визначення балансової вартості активів, зазначених в пункті 7 розділу I цього Положення;

5) наявність значних правочинів страховика та/або правочинів, щодо вчинення яких є заінтересованість, щодо переходу права власності на активи,

зазначені в пункті 7 розділу I цього Положення, включаючи укладення договорів купівлі-продажу, ренти, міни, дарування, поділу, та відповідність прийняття рішень за такими правочинами вимогам Закону про страхування, Закону України “Про акціонерні товариства”.

21. Додатковий звіт для підтвердження на звітну дату достовірності визначеної страховиком балансової вартості, зазначеної в пункті 19 розділу III цього Положення, крім інформації, передбаченої у пункті 20 розділу III цього Положення, може містити іншу інформацію, що мала вплив на визначення балансової вартості активів, зазначених в пункті 7 розділу I цього Положення.

22. Додатковий звіт для цілей підтвердження достовірності на звітну дату балансової вартості об'єкта нерухомого майна страховика, зазначеної в підпункті 1 пункту 19 розділу III цього Положення, додатково повинен містити таку інформацію:

1) для балансової вартості об'єкта нерухомого майна, яка відповідно до встановленої обліковою політикою страховика моделі оцінки визначається за собівартістю:

наявність протягом періоду з дати первісного визнання об'єкта нерухомого майна до звітної дати факту нарахування страховиком амортизації, застосовувані методи, строк корисного використання та накопичена сума амортизації за таким об'єктом нерухомого майна;

проведення страховиком від дати первісного визнання до звітної дати ремонтів / поліпшень об'єкта нерухомого майна, які вплинули на зміну балансової вартості такого об'єкта нерухомого майна, включаючи дати проведення таких ремонтів / поліпшень, суми відображеної в реєстрах бухгалтерського обліку операцій із зміни балансової вартості такого об'єкта нерухомого майна, реквізити договорів (актів, накладних) щодо проведення ремонтів / поліпшень об'єкта нерухомого майна та документів, що підтверджують розрахунки за такими договорами (актами, накладними);

факт та дати проведення страховиком протягом періоду з дати первісного визнання до звітної дати тестувань на зменшення корисності об'єкта нерухомого майна, який обліковується відповідно до МСБО 16 та/або МСБО 40 (за наявності), та здійснених коригувань балансової вартості такого об'єкта нерухомого майна відповідно до кожного проведеного тестування;

2) для балансової вартості об'єкта нерухомого майна, яка відповідно до встановленої обліковою політикою страховика моделі оцінки визначається за переоціненою вартістю:

факт та дати проведення страховиком протягом періоду з дати первісного визнання до звітної дати переоцінок вартості об'єкта нерухомого майна, суми

таких переоцінок та відображення впливу операцій з проведення переоцінок в регістрах бухгалтерського обліку страховика;

дату оцінки та визначену справедливую вартість відповідно до звітів суб'єкта оціночної діяльності (у разі наявності), на підставі яких було визначено переоцінену вартість об'єкта нерухомого майна від дати його первісного визнання до звітної дати, включаючи інформацію про найменування кожного такого суб'єкта оціночної діяльності, номер, дату видачі та термін дії сертифікату такого суб'єкта оціночної діяльності;

достовірність справедливої вартості об'єкта нерухомого майна, визначеної у звітах суб'єкта оціночної діяльності (у разі наявності), які використовувалися страховиком для визначення переоціненої балансової вартості такого об'єкта нерухомого майна від дати його первісного визнання до звітної дати;

достовірність переоціненої вартості об'єкта нерухомого майна страховика з урахуванням проведеного рецензентом рецензування звітів суб'єкта оціночної діяльності, складених станом на звітну дату (у разі наявності), включаючи інформацію щодо найменування рецензента, номера, дати видачі та терміну дії сертифікату оцінювача, дати та номеру рецензії;

3) для балансової вартості об'єкта нерухомого майна, яка відповідно до встановленої обліковою політикою страховика моделі оцінки визначається за справедливою вартістю:

відповідність застосованих страховиком підходів до визначення справедливої вартості об'єкта нерухомого майна встановленим МСФЗ 13 методам оцінки та рівням визначення справедливої вартості;

прийнятність та достатність даних, використаних страховиком для оцінки справедливої вартості об'єкта нерухомого майна, включаючи використані джерела інформації про ринкову ціну, що склалася на активному / основному / найсприятливішому ринку на ідентичні об'єкти нерухомого майна, які відображають ринкові умови їх купівлі та продажу;

застосовані страховиком альтернативні методи оцінки справедливої вартості об'єкта нерухомого майна (ринковий підхід, дохідний підхід, витратний підхід) та здійснені розрахунки за такими методами;

дату оцінки та визначену справедливую вартість відповідно до звітів суб'єкта оціночної діяльності, на підставі яких було визначено справедливую вартість об'єкта нерухомого майна від дати його первісного визнання до звітної дати, включаючи інформацію про найменування кожного такого суб'єкта оціночної діяльності, номер, дату видачі та термін дії сертифікату суб'єкта оціночної діяльності;

достовірність справедливої вартості об'єкта нерухомого майна, визначеної у звітах суб'єкта оціночної діяльності (у разі наявності), які використовувалися страховиком для визначення справедливої вартості такого об'єкта нерухомого майна від дати його первісного визнання до звітної дати;

достовірність справедливої вартості об'єкта нерухомого майна страховика з урахуванням проведеного рецензентом рецензування звітів суб'єкта оціночної діяльності, складених станом на звітну дату (у разі наявності), включаючи інформацію щодо найменування рецензента, номера, дати видачі та терміну дії сертифікату оцінювача, дати та номеру рецензії.

23. Додатковий звіт для цілей підтвердження достовірності на звітну дату балансової вартості об'єкта нерухомого майна страховика, зазначеної в підпункті 2 пункту 19 розділу III цього Положення, додатково повинен містити інформацію про:

1) відповідність застосованих в обліковій політиці страховика підходів до визначення вартості об'єкта нерухомого майна страховика, віднесеного до категорії непоточних активів (або груп вибуття), утримуваних для продажу, встановленим МСФЗ 5 методам оцінки;

2) достовірність справедливої вартості об'єкта нерухомого майна, визначеної у звітах суб'єкта оціночної діяльності (у разі наявності), які використовувалися страховиком для визначення балансової вартості кожного об'єкта нерухомого майна, віднесеного до категорії непоточних активів (або груп вибуття), утримуваних для продажу, від дати його первісного визнання до звітної дати;

3) наявність та обґрунтованість оцінки (розрахунку) додаткових витрат, які прямо відносяться до вибуття об'єкта нерухомого майна страховика (витрат на продаж), за винятком фінансових витрат і витрат на податки на прибуток;

4) реквізити документів, якими було прийнято рішення страховиком про переведення об'єкта нерухомого майна страховика до категорії непоточних активів (або груп вибуття), утримуваних для продажу, включаючи інформацію про:

дату та номер кожного такого документа;

дату, з якої відбулося таке переведення;

балансову вартість об'єкта нерухомого майна на дату переведення;

наявність плану продажу активу (або групи вибуття), програми та строків виконання зазначеного плану;

інших документів, що підтверджують прийняте страховиком рішення для здійснення обліку об'єкта нерухомого майна страховика у складі непоточних активів (або груп вибуття), утримуваних для продажу.

24. Додатковий звіт для цілей підтвердження достовірності на звітну дату балансової вартості фінансових активів страховика, зазначеної в підпункті 3

пункту 19 розділу III цього Положення, додатково повинен містити таку інформацію:

1) для балансової вартості фінансових активів, яка відповідно до встановленої обліковою політикою страховика моделі оцінки фінансових інструментів визначається за амортизованою собівартістю та/або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід:

відповідність вимогам МСФЗ 9 застосованих в обліковій політиці страховика підходів до визначення очікуваних кредитних збитків;

врахування подій зростання кредитного ризику при визначенні балансової вартості фінансових активів;

наявність та адекватність нарахованого на звітну дату резерву під очікувані кредитні збитки, реквізити документів, якими підтверджується здійснення страховиком на звітну дату перегляду розміру нарахованого резерву під очікувані кредитні збитки та оцінки, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим активом значущого зростання з моменту його первісного визнання;

2) для балансової вартості фінансових активів, яка відповідно до встановленої обліковою політикою страховика моделі оцінки фінансових інструментів визначається за справедливою вартістю через прибуток або збиток:

відповідність застосованих в обліковій політиці страховика підходів до визначення справедливої вартості фінансових інструментів встановленим МСФЗ 13 методам оцінки та рівням визначення справедливої вартості;

прийнятність та достатність даних, використаних страховиком для оцінки справедливої вартості фінансових активів, а саме:

використані джерела інформації про ринкову ціну цінних паперів страховика, що склалася на активному / основному / найсприятливішому ринку, які відображають ринкові умови купівлі та продажу ідентичних цінних паперів, включаючи інформацію про найменування таких джерел інформації (агенцій фінансової інформації, інформаційних платформ, фондових бірж, позабіржових торгових майданчиків), кількість операцій з ідентичними цінними паперами на зазначених торгових майданчиках та

наявність у страховика доступу до активного / основного / найсприятливішого ринку, з якого отримано інформацію про ринкові умови купівлі та продажу ідентичних цінних паперів;

застосовані страховиком альтернативні методи оцінки справедливої вартості фінансових активів (ринковий підхід, дохідний підхід, витратний підхід), включаючи проведені розрахунки за такими методами та обґрунтованість застосованої ефективної ставки відсотка за окремим фінансовим активом;

порівняння визначеної страховиком балансової вартості пайових цінних паперів (акцій) (в разі наявності) із балансовою вартістю власного капіталу

емітента таких пайових цінних паперів (акцій), визначеною пропорційно до частки володіння страховиком такими пайовими цінними паперами.

25. Додатковий звіт для підтвердження відповідності проведеної страховиком класифікації визначених в пункті 7 розділу I цього Положення активів вимогам МСФЗ повинен містити висновок щодо:

1) правильності застосованих страховиком на звітну дату критеріїв, підходів та процедур для віднесення об'єктів нерухомого майна до категорій, визначених відповідними МСФЗ, включаючи обґрунтованість підстав для класифікації страховиком об'єктів нерухомого майна страховика як:

основних засобів згідно з вимогами МСБО 16;

інвестиційної нерухомості згідно з вимогами МСБО 40;

непоточних активів (або груп вибуття), утримуваних для продажу, згідно з вимогами МСФЗ 5;

2) коректності застосованих страховиком на звітну дату критеріїв, підходів та процедур для класифікації фінансових активів страховика за категоріями, встановленими МСФЗ 9.

26. Додатковий звіт повинен містити висновок щодо підтвердження відсутності або наявності обтяжень, пов'язаних з активами страховика, визначеними в пункті 7 розділу I цього Положення, а саме щодо відсутності або наявності на звітну дату інформації:

1) із Державного реєстру речових прав на нерухоме майно щодо накладення обтяження на об'єкт нерухомого майна, належний страховику на праві власності.

Додатковий звіт у разі наявності обтяження на об'єкт нерухомого майна страховика повинен містити інформацію про:

орган або особу, якими накладено обтяження;

дату та номер документа, за яким накладено обтяження;

підставу накладення обтяження;

балансову вартість обтяженого майна на звітну дату;

2) зі зведеного облікового реєстру власників цінних паперів депозитарію фактів обтяження зобов'язаннями цінних паперів, належних страховику на праві власності.

Додатковий звіт у разі наявності обтяження зобов'язаннями цінних паперів страховика повинен містити інформацію про:

вид зобов'язань, за якими накладено обтяження;

найменування обтяжувача;

дату та номер документа, за яким накладено обтяження;
вид, номер, кількість, номінальну та балансову вартість обтяжених цінних паперів на звітну дату;

3) із Державного реєстру обтяжень рухомого майна щодо накладення обтяження на грошові кошти страховика, включаючи банківські депозити та вклади в банківських металах, належні страховику на праві власності.

Додатковий звіт у разі наявності обтяження на зазначені в абзаці першому підпункту 3 пункту 26 розділу III цього Положення активи страховика повинен містити інформацію про:

- найменування обтяжувача;
- правочин, згідно з яким накладено обтяження;
- дату та номер правочину, за яким накладено обтяження;
- підставу накладення обтяження;
- балансову вартість обтяжених активів страховика на звітну дату;

4) про наявність у страховика договірних або позадоговірних зобов'язань (крім зобов'язань за договорами страхування, перестраховання), пов'язаних із обмеженням використання або розпорядження активами страховика, зазначеними в пункті 7 розділу I цього Положення;

5) із Єдиного реєстру судових рішень та/або з автоматизованої системи виконавчого провадження, пов'язаної із обмеженням використання або розпорядження активами страховика, зазначеними в пункті 7 розділу I цього Положення;

6) із Єдиного реєстру підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство та/або оприлюднених відомостей про справи про банкрутство;

7) із офіційного Інтернет-представництва Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку / наглядових органів країни походження емітента та/або країни, де здійснюється обіг цінних паперів на регульованому ринку, щодо відсутності прийнятних рішень про визнання емісії цінних паперів недійсною, щодо скасування реєстрації випуску цінних паперів, припинення обігу цінних паперів (включаючи погашення, анулювання), включення емітента цінних паперів до списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, щодо цінних паперів, належних страховику;

8) із офіційного Інтернет-представництва Національного банку / наглядових органів країни реєстрації банку-нерезидента щодо

наявності / відсутності прийнятних рішень про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.